

ГЕОРГИ КОНОВСКИ НИЕ, ОТКАЧАЛКИТЕ

chitanka.info

И кой може да каже колко сме ние — откачалките? Бръмналите. Изкукуруигалите. Перкулясалите. Чалдисаните. Шизоидите.

На око — около петнадесет милиона. Нали сме с двойно съзнание. Че някои и с тройно. И сами си говорим. Просто, защото не ни се слушат ония от радиото и телевизията. Политиканите, дето ни поучават.

Та затова предпочитаме сами да си говорим. Да не пада нивото на събеседника под средното.

Иначе — тук сме се събрали все повредени от реалността хора. Имаме някои с битови проблеми. Един се върнал вкъщи посред нощ, пък гледа — жена му лежи с кървава физиономия на леглото. Стреснат я полял с вода. Да намери раната. Пък тя си била направила ягодова маска. И се разкрещяла каква е тая простотия, сега в това мокро легло гости не може да си покани...

Друг — пак посред нощ — мръднал, когато видял върху главата на жена си поне хиляда змии. Цапнал ги с лопатката, а то се оказало, че благоверната му си била направила модна прическа. От ония, с десетките плитчици...

Трети превъртял, когато се оженил. Първа, втора, пета брачна нощ — нищо! Нямамо инструкция за действие, пък той като компютърджия, не бил свикнал на хакерски дейност...

И все се кара с гейчето от съседната стая. Прибрано в лудницата, понеже влязло в женската баня. Та се оказало свой сред чужди, чужд сред свои.

Абе, все наши хора сме тук!

Най-хубавото е, че не ни дават да гледаме телевизия. Да не се влошава състоянието ни като функция на състоянието на живота навън.

Но от време на време докарват някой нов, та научаваме новините. Последният беше ошлайфан от избори. Бил на събрание, пък кандидатът се обърнал право към него с обещание да направи всичко възможно, но да му осигури повече работа. А нашият бил гробар.

И в бързината сложил някакъв плакат на гробищната ограда. Приканващ всички да станат и да отидат да гласуват. Като си го представил...

Абе, отскоро е тук, ама редът и спокойствието му се отразяват благоприятно. Дори помага на готвача — правозащитник и бранител на фауната. Който твърди, че трябва да се отнасяме добре с животните. Та да стават по-вкусни. Идея — фикс, но ще се оправи. Има и други занаяти, ще знаеш. Та има надежда за него. Не като ония дето ви разправях. Докараните от жените си. Защото живота на човека се дава само веднъж, но сваятна жена — по-рядко.

Пък и мъжкото търсене е потиснато от женското предлагане. Нали сме накрая на града — всеки ден гледаме парадния шпалир от мацки покрай магистралата. Е, бизнес — какво да се прави! Важното е, че нашите моми правят секс за пари, но обичат безплатно и с любов.

Идват едни лимузини с борчета, качват ги, сетне ги докарват уморени с честно спечелените пари. Напоследък много станаха тия борчета. Не ходят вече по разните Флориди, Бахами, Майорки, Анталии. Предпочитат нашите курорти. Защото луд умора няма, а там дискотеките спират в полунощ. Пък нашите чалгатеки бичат долари до заранта.

Най-лошо ни действат, обаче, политиците. Каквото и да правят докторите, все се промъква нещо при нас. И се чудим на акъла на ония, уж нормалните. Един беше събрал докторите на предизборно събрание и им обещавахе, че така ще живеем, та децата и внуците ще ни завиждат.

И затуй главният лекар викаше, че това, което сатириците постигат с труд, политиците го правят с много личен и особен талант. И разказваше — срещнал някакъв объркан човек, който пък го питал какво да прави, та се освести тоя наш свят. Докторът му рекъл, че всеки трябва да си гледа специалността и действа по нея. Оня замислено покимал и, тъкмо си тръгнал доволен — даже изръмжал, че баш по специалността ще се развихри, когато нашият го питал като каква е тази му специалност. А онзи замислено промърморил: „Военната е автоматчик“.

Ей така си живеем тук. Знаем, че има светлина в края на тунела, обаче тоя пусти тунел не свършва. Та се питаме — колко още трябва да се лекуваме, за да разберем какво става у нас, а?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.